

niet beter op maken. We weten allemaal dat we alles gedaan hebben wat we konden in de korte tijd, die we hadden sinds we als team begonnen en dat we er het beste maar van moeten maken.

We huren een stationwagen. De organisator boekte ons in een hotel. Het geheel komt boven ons budget, maar alle andere hotels waren vol, we hebben geen keus. Aan competities deelnemen als team gaat niet goedkoop worden. Enkelen van ons team beginnen zich al af te vragen hoe ze het moeten betalen. Paul is enige die het goed gaat, de rest heeft een minimum inkomen. Huren van auto's, buiten de deur eten, het huren van een katoppas, en het aanschaffen van vliegeruitrusting. Tel het allemaal op en het wordt kostbaar. Stef heeft zich opgeworpen om Nop's oude vliegers (enkel- en dubbel-lijns) op een straatverkoop op 2 juni te koop aan te bieden. Ik stel met een grapje voor er ook een geldbakje bij plaatsen, zodat de inwoners van Scheveningen vrijwillig kunnen bijdragen om hun lokaal team de doneren!

Het plannen van de festivals wordt een probleem. We zijn benieuwd hoe andere teams dat doen. Zo kregen we recent een uitnodiging om een teamdemonstratie te geven op het Timmendorf vliegerfestival in Duitsland. Alle kosten zullen worden betaald, inclusief vervoer en logies. Dat is een attractief aanbod. Maar nu wordt het moeilijk voor Richard, hij moet zijn vrije dagen bijna een jaar van te voren inplannen aangezien hij met 4 anderen in shifts werkt. Hij wil graag gaan, maar is er niet zeker van dat hij met een ander kan ruilen. Hij is erg boos dat organisators niet eerder zulke uitnodigingen verzenden. Het is niet gemakkelijk zo veel week-ends in een jaar te reserveren. Misschien kunnen we in plaats hiervan naar Zeebrugge gaan.

Zaterdag 25 maart '95. Na een reis van vier uur arriveerden we op het festival. Het is inderdaad een modderig veld en de regelmatige regenbuien maken het nog modderiger. Er zijn enkele eenlijners aan het vliegeren. Het is een klein vliegerfeest met weinig toeschouwers. We zijn verbaasd Airkraft aan te treffen, ook voor hen moet het dit jaar het eerste officiële buiten optreden zijn. De andere teams zijn Lucky Landing Albatross uit Zwitserland, die alleen een precisie optreden doen en A66 uit Duitsland. Er nemen 14 individuelen en 3 of 4 paren deel. Het geeft het gevoel, na een lange winter-onderbreking, een reünie van vliegeraars te zijn. Het doet goed weer bekende gezichten te zien. De team competities zijn de volgende dag dus oefenen we wat op het modderige veld. Ik vind het niet prettig. De wind is onregelmatig en soms erg sterk, maar niet sterk genoeg voor de gaas-speedwings. We proberen de Allegro's, maar de wind is er veel te sterk voor. Ze zijn te nerveus en te snel. Het is vreemd om op een grasheuvel te vliegeren.

Het terrein is hobbelig en modderig en ik heb het gevoel geen stevige greep op de bodem te hebben. Nieuw op mijn winkellijst zal zijn: voetbalschoenen met spikes.

Zondag, 26 maart '95. Wij moeten als eersten op voor de verplichte precisie- en vrije-stijl figuren. De paren komen voor ons. Nop besluit tot de Powerhouses. De zon komt een kort moment te voorschijn als we het veld op komen. Richard is in een geweldige stemming, maar ik voel dat Paul nerveus is. Richard geeft Paul voor de grap een duw, maar Paul duwt hem geërgerd terug. Zo reageert Paul nooit. Hij is normaal gesproken de opgewekte optimist in ons team. Ik ben niet zo nerveus als ik dacht te zullen zijn, maar ben niet erg zelf verzekerd bij het aanzien van het veld en onze vliegers. De hoofd-jury, een vriend, Helmut, komt naar me toe om me met een kus geluk te wensen. Hans, een ex lid van het Dike Hoppers Team, is aardig tegen ons en uit geruststellende woorden voor we starten. We voelen ons als kinderen, die door verschillende ooms aangemoedigd worden voor het spel begint. We ronden de verplichte figuren af, maar maken er tijdens de landing met de parallel acht figuren een rommeltje van. Paul landt bovenop mijn vlieger en draait hem om. We hoorden later dat we nul punten kregen voor de parallel achten. We gaan hierna over tot de vrije-stijl precisie, die we al honderd keren gedaan hebben. We kunnen niet naar voren lopen om de vliegers onder controle te houden door de beperkte terrein afmeting! Wij zijn niet gewend aan deze terreinbeperkingen. Niet naar voren lopen betekent, dat de vliegers naar beneden gericht zijn en geweldig trekken. Ik raak de grip met grond kwijt en glij op het modderige veld onderuit waarbij mij vlieger crasht. Ik kom met de hulp van Marion, de vriendin van Paul, weer overeind,

maar de team prestatie is inmiddels naar de maan en we krijgen dat niet hersteld. Het is een rommeltje, hoewel we de routine zonder diskwalificatie kunnen beëindigen. Ik voel me belachelijk en ben woest. Ik geef iedereen en alles de schuld behalve mezelf. Gelukkig kunnen we na de lunch weer lachen en ik voel me weer in staat om het ballet te doen. Deze keer besluit Nop de Allegro's te gebruiken. Ik ben niet langer nerveus omdat het niet slechter kan gaan dan vanmorgen. De routine start goed, maar tijdens de tweede helft (die we slechts eenmaal hadden geoeffend) krijgt Paul een black-out en draait de verkeerde kant op. Ons optreden is weer naar de maan, maar Nop heeft de tegenwoordigheid van geest om onze formatieroutine waarmee we bekend zijn, te doen voortzetten. We eindigen de routine zonder verdere mislukkingen lachend, een goed teken. We weten dat we als laatste zullen eindigen, maar dat geeft niet.

De andere teams deden het uitzonderlijk goed. Het was zeer leerzaam er naar te kijken en zetten de opgedane ervaringen in een beter perspectief. Het was goed te zien voor onze "team-carriere" hoe goed teams kunnen zijn! Tijdens onze lange terugreis hadden we een non-stop discussie over vliegers, prestaties, techniek en strategie. We realiseren ons dat we pas sinds januari serieus oefenen en dat we alleen maar beter worden door het tweemaal per week oefenen voort te zetten. Dat is een bemoedigende gedachte!

Donderdag 30 maart 1995.

Er staat een lichte bries van 1 à 2 Bft. Nop, Richard en ik zijn vroeg op het strand, dus vliegeren we tesamen met de Powerhouse Ultra lights. We beoefenen het formatie vliegen met "stalls" (dode momenten) en "slides" (aanzetten uit dode momenten). Het